

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 30. ožujka 2014.

Video

Isus "otvara oči" čovjeku

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem se Evanđelju donosi epizoda o čovjeku slijepom od rođenja, kojem je Isus dao progledati. Poduže izvješće započinje slijepcem koji počinje vidjeti a završava – i to je zanimljivo – govorom o onima koji navodno vide ali ostaju slijepi u srcu. Sàmo čudo Ivan opisuje u svega dva retka, jer evanđelist ne želi skrenuti pažnju na samo čudo, nego na ono što se događa kasnije, na diskusije koje su uslijedile; pa i na naklapanja, ponekad naime neko dobro djelo, čin ljubavi pokreće lavinu naklapanja i rasprava, jer postoje oni koji ne žele vidjeti istinu. Evanđelist Ivan želi skrenuti pažnju na ono što se događa i u našim danima kada se učini dobro djelo. Ozdravljenog slijepca najprije ispituje začuđeno mnoštvo – vidjeli su čudo i ispituju ga o tome –, zatim pismoznanci, koji ispituju također njegove roditelje. Na kraju je slijepac uzvjerovao, i to je najveća milost koju mu je učinio Isus: ne samo da vidi, već da upozna njega, da u njemu vidi "svjetlost [...] svijeta" (Iv 9, 5).

Dok se slijepac postupno približava svjetlu, pismoznanci naprotiv sve dublje tonu u svoje nutarnje sljepilo. Zatvoreni u svoju preuzetost, vjeruju da već posjeduju svjetlo; zato se ne otvaraju Isusovoj istini. Oni čine sve ne bi li zaniijekali ono što je očito. Dovode u sumnju identitet ozdravljenog čovjeka; zatim niječu da je Bog bio na djelu u ozdravljenju, koristeći kao izgovor da Bog ne djeluje subotom; idu čak tako daleko da sumnjaju u to da je taj čovjek rođen slijep. Njihova zatvorenost svjetlu postaje agresivna te ozdravljenog na kraju izbacuju iz hrama.

Put koji prolazi slijepac sastoji se od više etapa: najprije upoznaje Isusovo ime. Ne zna ništa drugo

o njemu, naime kaže: "Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči" (r. 11). Nakon upornog navaljivanja pismoznanaca drži ga najprije prorokom (r. 17) a zatim čovjekom koji je blizu Bogu (r. 31). Nakon što je izbačen iz hrama, isključen iz društva, Isus ga ponovno nalazi i po drugi put mu "otvara oči", otkrivajući mu svoj identitet: "Ja sam Mesija", tako mu kaže. U tome trenutku čovjek koji je bio slijep kliče: "Vjerujem, Gospodine!" (r. 38), i pada ničice pred Isusom. Ovaj ulomak iz Evanđelja ukazuje na dramu sljepoće tolikih ljudi, pa i nas samih jer mi ponekad imamo trenutke unutarne sljepoće.

Naš je život ponekad sličan životu toga slijepca koji se otvorio svjetlu, koji se otvorio Bogu, koji se otvorio njegovoj milosti. Ponekad je nažalost pomalo nalik onom pismoznanaca: s visine svoje oholosti sudimo druge, pa čak i samoga Gospodina! Danas smo pozvani otvoriti se Kristovu svjetlu da bismo donijeli ploda u svome životu, da bismo uklonili vladanja koja nisu kršćanska; svi smo mi kršćani, ali svi se mi, svi, ponekad ne vladamo kršćanski, ponekad su naša vladanja grešna. Moramo se za to pokajati, ukloniti ta ponašanja da bismo odlučno kročili putom svetosti. Ona ima svoj korijen u krštenju. I mi smo "prosvijetljeni" od Krista na krštenju, da bismo se, kao što nas podsjeća sveti Pavao, mogli ponašati kao "sinovi svjetla" (*Ef* 5, 8), s poniznošću, strpljivošću, milosrđem. Ti pismoznanci ni imali ni poniznosti, ni strpljivosti, ni milosrđa!

Predlažem vam da danas kada se vratite svojim kućama uzmete Ivanovo Evanđelje i pročitate taj ulomak iz devetog poglavlja. To će biti dobro za vas, jer ćete tako vidjeti taj put koji vodi iz sljepoće na svjetlo i drugi loš put koji vodi prema dubokom sljepilu. Zapitajmo se kakvo je naše srce? Je li moje srce otvoreno ili zatvoreno? Je li otvoreno ili zatvoreno za Boga? Je li otvoreno ili zatvoreno prema bližnjemu? Uvijek u sebi imamo neku sljepoću uzrokovanu grijehom, pogreškama, zabudama. Ne smijemo se bojati! Otvorimo se Gospodinovu svjetlu, on nas uvijek čeka da nam pomogne vidjeti bolje, da nam da više svjetla, da nam oprosti. Ne zaboravimo to! Djevici Mariji povjerimo korizmeni hod, da i mi, poput ozdravljenog slijepca, Kristovom milošću uzmognemo "doći na svjetlo", doći bliže svjetlu i ponovno se roditi na novi život.